

Łucja Turczak, *Stefania Jacyszynówna*, [w:] *Z dziejów kultury i literatury ziemi przemyskiej*, Przemyśl 1973, t. 2, s. 276, [tam reprodukcje jej prac]

Stefania Jacyszynówna

Stefania Jacyszynówna ur. 1898 r. w Rodatyczach pow. Lwów, twórczością swoją związana jest ze środowiskiem lwowskim. Jest uczennicą art. malarza prof. Stanisława Batowskiego. Odbiła studia w Akademii Sztuk Pięknych we Lwowie pod kierunkiem artystów malarzy: F. Wygrzywalskiego, J. Rozwadowskiego, St. Janowskiego i profesora Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie dra Władysława Witwickiego. W Szkole Przemysłowej we Lwowie rzeźbiła pod kierunkiem prof. Nalborczyka. Przez jakiś czas przebywała w Wiedniu specjalizując się u prof. Pochwalskiego w malarstwie portretowym. W następnych latach samodzielnie pogłębiała studia w czasie pobytu w Pradze, Budapeszcie, Wenecji i innych ośrodkach kulturalnych Europy.

Bardzo silnie związana jest z Przemyślem, gdzie mieszkała od wielu lat. Tutaj z inicjatywy Towarzystwa Przyjaciół Nauk i Muzeum Ziemi Przemyskiej urządziła wystawy swoich prac w roku 1925, 1927, 1929, 1932. Brała udział w wystawach zbiorowych Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych we Lwowie w latach 1938–1939. Dowodem uznania dla twórczości artystki było przyznanie jej stypendium na roczny pobyt w Paryżu w celu pogłębienia studiów malarzkich, jednakże wybuch II wojny światowej uniemożliwił ten wyjazd. W okresie powojennym społeczeństwo Przemyśla miało możliwość zapoznać się z pracami artystki na indywidualnych wystawach w 1947

i 1958 r. Brała również udział w wystawach zbiorowych plastyków woj. rzeszowskiego w Rzeszowie w 1946, 1947, 1948 r. i w Łąncucie w 1949 r. W związku z obchodami 1000-lecia miasta Przemyśla w 1961 r. eksponowała swoje prace na zbiorowej wystawie plastyków przemyskich. Z okazji 50-lecia Związku Artystów Plastyków została odznaczona w Krakowie medalem 50-lecia. Prace jej zakupiło do swoich zbiorów Ministerstwo Kultury i Sztuki.

Stefania Jacyszynówna uprawia głównie malarstwo portretowe. W swoim dorobku artystycznym ma około 250 portretów.

Korzystając ze zbiorów Muzeum Przemyskiego podajemy trzy portrety: autoportret malarki, portret zasłużonego działacza dra Leonarda Tarnawskiego, oraz inżyniera Kazimierza Osińskiego. Nie jest to jednakże jedyna forma jej twórczości. Tematów do licznych prac dostarczają jej także krajobrazy przemyskie i dawna architektura. Z tej dawnej architektury, która przetrwała do dziś, podajemy fragment podcieni koło rynku. Wierna swej sztuce malarskiej poświęcała się jej całkowicie, pomimo trudnych często warunków materialnych. Tworzy z myślą o podniesieniu poziomu kultury plastycznej w społeczeństwie i upowszechnieniu sztuki.